

"Во сервисот ги научив да слушаат. Не беше лесно од Цеца да ги наговорам да слушаат многу поинаква музика. Сега слушаат и италијански канцони, оперски арии, па и Цеца, и народна музика", вели тенорот Арсовски.

Пишува: Милева ЛАЗОВА

ХРИСТО АРСОВСКИ ГО ПЕЕ ТОА АВТОМЕХАНИЧА ЗА ВЕКОВНАТА МАКЕ

Кој би можел да си помисли дека од внатрешноста на еден автосервис ќе се слушнат оперски арии, испеани не од Павароти, не од Доминго, не од Карерас, туку, да, малку чудно, од гласот на мајсторот за автомобили, Христо Арсовски. Иако ниту како младо момче не го привлекувала сериозната музика, ниту потпевнувал некоја класика, сепак одеднаш кај него се појавува желба да пее и тоа оперски арии. Како што вели тој, можеби тоа тлеело со години, но сега избилло на површина. Желбата да пее сосема случајно му овозможува да ја открие долго скриената тајна во себе, за која ниту самиот не знаел. Можеби тука прсти замешала Божјата работа. Можеби некоја виша сила одлучила токму во позрели години Арсовски да осознае дека поседува дарба која ретко кој ја има. Како и да е, гласот на господинот Арсовски е вистинско освежување на македонската музичка сцена.

Прв поголем настап, како гостин, тој имал на 24 јануари 2007 година во Македонската опера и балет.

"Отпеав три арии - објаснува Арсовски - едни од потешките, две од Пучини од операта 'Тоска' и 'Палјачо' од истоимената опера. Тоа беше голем успех и искуство за мене, а за колегите пријатно изненадување затоа што човек музички необразован може да застане на сцената и да отпее нешто што го пее со душа, со љубов. Почнав да пеам на работното место. По тоа дојде желба да почнам посериозно да гледам на моето пеење. Отидов на една приватна аудиција кај истакнати професори, кои ми дадоа 'виза' и ми рекоа дека во мене има голем потенцијал, кој ќе треба да го негувам и да се усовршувам".

Можеби доколку некој друг поседуваше ваков талент ќе посакаше да стане врвен оперски пејач, но кај Арсовски скромноста ја победува амбицијата да граби кон музичкиот врв.

"Отидов со друга намера - додава Арсовски - да научам поубаво да пеам, не отидов со цел да станам некој врвен оперски пејач. Но, работата тргна во друг контекст. Едноставно, луѓето сакаа да настапувам, да бидам гостин на одредени проекти, каде што бојата на гласот ќе можат да ја искористат за одредени арии. По овој настап бев гостин на неколку хуманитарни концерти".

Покрај скромноста, овој човек го краси и несебичноста. Кај него веќе се родила идеја младите таленти да ги "спаси" од анонимност, да ги едуцира и да создадат нешто ново, нешто што старите македонски песни ќе ги извлечат од позаборавените музички депоа.

"Една од идеите кои ги имам со моите колеги е да ги едуцираме младите таленти - тенори, баритони, за да може да се направи проект на изведба на македонска староградска песна во друг аранжман. Тоше Проески направи нешто слично, но зошто само тој. Има и други луѓе кои сакаат и умеат. Не е проблем и не е тешко да се отпее една арија, но друго е да се отпее, на пример, 'Кажми, кажми либе Стано' со оперски призив заедно со 4-5 тенори и цел оркестар зад себе. Значи, сакаме да ја промовираме македонската староградска песна во друг лик. Но, ова не го зборувам како музички критичар, туку како обичен граѓанин, кој сака да слуша и да пее нешто што му е вековно врежано. Не мора да биде црковна или патриотска песна, едноставно да биде македонска стара народна песна. Меѓутоа, ова сега засега е само идеја, а како проект би требало да почне да се реализира од октомври кога ќе има еден вид зближување, со што би се избрале најсоодветните млади луѓе кои ќе можат да ја реализираат дадената замисла", истакна Арсовски.

ШТО ВЕКОВНО МУ Е ВРЕЖАНО

РСКИОТ ТЕНОР ПРОПЕЈА ДОНСКА ПЕВНА ПРОКЛЕТИЈА

Тенорот Христо Арсовски, сопранот Билјана Талеска, познатата пијанистка Јасминка Чакар и гитаристите Петар Ренцов и Христо Христоски-Мулар им направија преубаво музичко доживување на крушевчани, одбележувајќи ја 100-годишнината од возобновувањето на храмот "Свети Никола" во Крушево, чиј камбани го означил почетокот на Илинденското востание. "Виновник" за тој музички спектакл беше крушевската локална самоуправа, која беше негов организатор. Низ легендарното Крушево се слеаја познатите опер-

ски арии и обработки на македонски градски напеви, дополнети со инструментална музика.

"На покана од градоначалничката Лефкија Гажоска - вели тенорот Арсовски - бевме гости на одбележувањето на 100 години од возобновувањето на црквата 'Свети Никола'. Настапивме петмина, од кои тројца се професионални музичари. Сите настапивме со македонска староградска музика - 'Кажи, кажи либе Стано', 'Санок седам Трено', 'Јано, Јанке'. Петар Ренцов и Христо Христоски-Мулар настапија соло со шлагер песни - македонска забавна музика и на крај секако јас настапив со оперски арии од Пучини. Настојувавме акцент да ставиме токму на македонската народна песна, главниот избор беше старата македонска песна по друг аранжман, друга боја, по друг вид музика. Публиката во тоа уживаше. Луѓето беа воодушевени од местото каде што се одржуваше концертот. Во еден ваков храм, во една таква мирна духовна просторија да се прави еден такъв концерт е навистина убаво доживување. Сè тоа да го пеевме на друго место немаше да остави таков впечаток и таков белег кај луѓето. Самата црква ни даде духовен мир при што немавме ниту трема за пеењето."

По овој концерт веќе се поканети да настапат во уште неколку македонски градови - Прилеп, Охрид, Велес, а исто така, им претстои и настап во Белград.

"Кога стана збор за реализација на проект кој би ги обединил заедничките музички аури на Христо Арсовски, тенор со екстремно ретка боја на гласот кој, за жал, професионално не се занимава со пеење, заеднички се согласивме дека катализатор на една таква супстанца би бил музичар со еднаков поглед на музиката, а тоа е Христо

Христовски од Крушево. Нè спои точка во која заедно сме гледале, иако секој од нас го врвел сопствениот пат негувајќи ја музичката естетика или ако сакате наречете ја - уметноста. И така се случи нашиот прв настап да биде токму по повод прославата на 100 години од црквата 'Св. Никола' во Крушево, а тука, лично ми се чини дека и дедо Боже има вмешано прсти, за што сум му благодарен. Во македонската литература сум сретнал стихови за кои мислам дека во целост ќе го изразат моето доживување или ми беа лајт мотив за нокта во црквата 'Св. Никола': 'Упри со прст по сè зло, да пропее срце пречесно, да си го сакаме семето, посеано низ времето - ОЧЕ МОЈ'. Мислам дека нашата песна, нашата певна проклетија не е завршена. Македонецот низ вековите не успеал да биде материјален, тој успеал да биде духовен, тоа ни се случува и денес, а тоа ќе продолжиме и ние да го правиме, односно на македонската народна песна да ѝ дадеме призив на сериозна музика", вели гитаристот Петар Ренцов.